

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/153/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201288
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914201288.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, zastúpeného právnym zástupcom Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa č. 10, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Zuzana Bollová, advokát a konateľ, proti odporkyni N. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V., č. XXX, ktorej pobyt nie je známy, zastúpenej Elenou Kubišovou, pracovníčkou Okresného súdu Rimavská Sobota, ako opatrovníkom, za účasti Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42326923, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, o zaplatenie 329,64 € s príslušenstvom, v konaní o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 6C/73/2014-62 zo dňa 05.08.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania spolu v sume 58,75 € (prvý výrok) m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 20,11 € na účet jeho právneho zástupcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa č. 10, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

Žiadny z účastníkov vrátane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 198,64 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 198,64 € od 26.10.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to za zaplatený súdny poplatok sumu 19,50 € a z trov právneho zastúpenia sumu 39,25 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 131,- € s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok); vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznal (tretí výrok). V odôvodnení uviedol, že odporkyňa nezaplatila nedoplatky na poskytnutých elektronických komunikačných službách spolu v sume 198,64 €, preto návrhu navrhovateľa v tejto časti s príslušenstvom vyhovel; nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 131,- € s príslušenstvom nepovažoval za dôvodný z dôvodu neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute a preto návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. Odporkyni podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, a to zaplatený súdny poplatok v sume 19,50 € a jednu polovicu z uplatnených trov právneho zastúpenia v sume 39,25 € za dva úkony právnych služieb po 24,90 € (prevzatie a príprava zastúpenia; podanie návrhu) a dva režijné paušály po 7,81 €

plus daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, t.j. spolu v sume 78,50 €, z čoho polovica predstavuje 39,25 €. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznal s odôvodnením, že vedľajší účastník nekontaktoval odporkyňu pred svojim vstupom do konania, podľa názoru súdu len účelovo vstúpil do konania, aby si mohol uplatniť trovy konania spočívajúce v trovách jeho právneho zástupcu ako aj z dôvodu, že okresný súd pri tomto type návrhov dlhodobo zamieta uplatnené zmluvné pokuty, preto sa nejedná o účelne uplatnené trovy konania.

Vedľajší účastník na strane odporkyne podal proti výroku rozsudku o trovách konania navrhovateľa (prvý výrok) ako aj proti výroku rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka včas odvolanie (č.l. 68-71 spisu); vyjadril názor, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietol nesprávne určený pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní. Navrhovateľ bol priznaním sumy 198,64 € s príslušenstvom z uplatnených 329,64 € s príslušenstvom v konaní úspešný v pomere 60 % k celku, zatiaľ čo odporkyňa bola zamietnutím návrhu v sume 131,- € s príslušenstvom v konaní úspešná v pomere 40 % k celku, čo predstavuje 20 % úspech navrhovateľa v spore. Uvedené potom odôvodňuje postup podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na opakované podávanie návrhov zo strany navrhovateľa však okresný súd nemal náhradu trov konania priznať navrhovateľovi vôbec. Vo vzťahu k výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uviedol, že do konania vstúpil len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a v dôsledku jej zamietnutia mal vo veci plný úspech a okresný súd mu mal priznať plnú náhradu trov konania. Navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti výroku o trovách konania navrhovateľa a trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré súčasne vyčíslil.

Odporkyňa v konaní zastúpená opatrovníčkou sama odvolanie proti rozsudku nepodala; rozsudok bol opatrovníčke odporkyne riadne doručený dňa 24.09.2014 prostredníctvom súdneho doručovateľa.

Navrhovateľ ani odporkyňa sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania navrhovateľa (prvý výrok) podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie a v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (tretí výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Predtým ako sa odvolací súd mohol zaoberať dôvodnosťou podaného odvolania vedľajšieho účastníka proti výroku o trovách konania navrhovateľa (keďže samotná odporkyňa odvolanie nepodala) bolo

potrebné posúdiť jeho prípustnosť ako aj otázku či odvolanie podal subjekt s legitímáciou na podanie odvolania.

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Odvolanie nemôže podať účastník, ktorý sa po vyhlásení rozsudku vzdal odvolania (§ 207 ods. 1 O.s.p.) alebo ktorý vzal odvolanie účinne späť (§ 207 ods. 2 O.s.p.). Okrem účastníka konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník. Legitímácia vedľajšieho účastníka na podanie odvolania je daná len vtedy, ak sa ním podporovaný účastník odvolania nevzdal alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Z uvedeného mimo iného vyplýva, že ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje; ak vyjadril svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník; v prípade, že sa účastník konania nevzdal odvolania a ani sám nepodal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, musí súd vždy zistiť jeho stanovisko k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom, ktorý ho podporuje; ak vyjadrí s odvolaním vedľajšieho účastníka nesúhlas, má to za následok, že odvolanie bolo podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (pozri uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/59/2009 zo dňa 30.04.2009 alebo sp. zn. 6Cdo/272/2012 zo dňa 14.02.2013); platí teda, že ak účastník konania odmietne vysloviť súhlas s opravným prostriedkom podaným len vedľajším účastníkom, treba mať za to, že tento opravný prostriedok bol podaný nelegitímovaným subjektom (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/67/1998 zo dňa 29.10.1998 uverejnený v Zo súdnej praxe pod č. 16/1999). Len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (typicky napríklad v poisťných veciach), je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, samozrejme za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom konania. V prípade odvolania podaného vedľajším účastníkom, ktorý je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), je nevyhnutný súhlas podporovaného účastníka s takýmto odvolaním. Tieto právne závery zaujala právna prax aj na základe právneho stavu účinného do 31.12.2014, s účinnosťou od 01.01.2015 sa tieto závery prejavili aj v samotnom texte Občianskeho súdneho poriadku (§ 93 ods. 6 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2015). Preto odvolací súd uznesením č.k. 17Co/153/2015-78 zo dňa 20.03.2015 vyzval odporkyňu, aby do 10 dní od doručenia tohto uznesenia odvolaciemu súdu oznámila či súhlasí alebo nesúhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka proti výroku o trovách konania navrhovateľa v napadnutom rozsudku; uznesenie doručil odvolací súd opatrovníčke odporkyne dňa 24.03.2015 prostredníctvom súdneho doručovateľa. Keďže na výzvu odvolacieho súdu realizovanú uznesením č.k. 17Co/153/2015-78 zo dňa 20.03.2015 odporkyňa prostredníctvom svojej opatrovníčky odvolaciemu súdu dňa 02.06.2015 oznámila, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí (č.l. 82 spisu), odvolanie podané vedľajším účastníkom na strane odporkyne považoval odvolací súd za podané subjektom s legitímáciou na jeho podanie.

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti výroku napadnutého rozsudku o trovách konania navrhovateľa (prvý výrok) je dôvodné.

Pre účely rozhodnutia o podanom odvolaní zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplata sumy 329,64 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 329,64 € od 26.10.2012 do zaplata a náhrady trov konania; napadnutým rozsudkom uložil okresný súd odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 198,64 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 198,64 € od 26.10.2012 do zaplata, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol (t.j. v časti o zaplata sumy 131,- € s príslušenstvom).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie, prípadne za náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (tzv. zásada úspechu alebo tzv. princíp úspešnosti) je zakotvená v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal; uplatnenie

tejto zásady pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u navrhovateľa aj u odporcu. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej; výsledkom konania z tohto hľadiska preto môže byť (1) plný úspech jedného z účastníkov vo veci, (2) čiastočný úspech obidvoch účastníkov vo veci alebo (3) neúspech niektorého z účastníkov len v pomerne nepatrnej časti predmetu konania (vždy platí, že úspech navrhovateľa vo vzťahu k predmetu konania je súčasne v rovnakom rozsahu neúspechom odporcu vo vzťahu k tomuto predmetu konania). Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na rozhodnutie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.) a to v prípade keď pomer úspechu a neúspechu sporových strán je približne rovnaký (je zrejmé, že zákon nevyžaduje absolútnu rovnosť úspechu a neúspechu). Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá vyčísliť v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti obidvoch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania. V prípade neúspechu účastníka v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, môže súd priznať účastníkovi plnú náhradu trov konania aj keď mal vo veci úspech len čiastočný (§ 142 ods. 3 O.s.p.). Súčasne platí, že na záver o plnom úspechu vo veci sa vyžaduje plný úspech aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku, inak možno uvažovať len o aplikácii ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. alebo § 142 ods. 3 O.s.p. v závislosti od miery neúspechu dotknutého účastníka konania v tejto časti predmetu konania, t.j. v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky. Z týchto všeobecných záverov vychádzal odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní.

Po preskúmaní odvolacích námietok vedľajšieho účastníka na strane odporkyne odvolací súd konštatuje, že okresný súd mal o trovách konania správne rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. zo strany okresného súdu bola v konečnom dôsledku navrhovateľovi na náhrade trov konania priznaná vyššia suma, než mu podľa zákona patrila. Ako vyplýva z porovnania návrhu na začatie konania a rozsudku okresného súdu vo veci bol pomerne úspešnejší navrhovateľ, ktorému vzniklo voči pomerne neúspešnejšej odporkyňi právo na náhradu pomernej časti účelne vynaložených a uplatnených trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania odvolací súd vychádzal z uplatnenej istiny bez príslušenstva. Z hľadiska náhrady trov konania bol na základe výsledku konania navrhovateľ úspešný v časti o zaplatenie sumy 198,64 €, t.j. 60,26 %, v časti o zaplatenie sumy 131,- € bola úspešná odporkyňa, t.j. 39,74 % (neúspech navrhovateľa je úspechom odporkyne), navrhovateľovi tak vzniklo právo na náhradu 20,52 % (60,26 % mínus 39,74 %) jeho uplatnených a účelne vynaložených trov konania. Účelne vynaložené trovy konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 19,50 € a z uplatnených trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 24,90 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a 2. podanie návrhu na súd v sume 24,90 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, k tomu odmena a režijné paušály spolu v sume 65,42 € zvýšené o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 13,08 €, nakoľko právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom (č.l. 22 spisu), spolu trovy konania navrhovateľa v sume 98,- €, z ktorých 20,52 % predstavuje sumu 20,11 €, ktoré je odporkyňa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinná zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa. Podmienky na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v prejednávanej veci nezistil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania navrhovateľa (prvý výrok) s poukazom na § 220 O.s.p. zmenil tak, že uložil odporkyňi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 20,11 €.

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti výroku napadnutého rozsudku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi (tretí výrok) nie je dôvodné.

Na podanie odvolania proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok), vedľajší účastník na strane odporkyne nepotrebuje súhlas hlavného účastníka (odporkyne). Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako

účastník, teda i právo na náhradu trov konania (za splnenia zákonných predpokladov) a v prípade ich nepriznania, aj právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu z dôvodu, že vyznelo v jeho neprospech. Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne (tretí výrok) preskúmal a dospel k záveru, že tento výrok rozsudku okresného súdu je vecne správny. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého vystupoval. V prejednávanej veci bol navrhovateľ pomerne úspešnejší ako odporkyňa, preto právo na náhradu pomernej časti trov konania vzniklo navrhovateľovi. V dôsledku pomerného neúspechu odporkyne v konaní jej právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nevzniklo, preto právo na náhradu trov konania pred okresným súdom nevzniklo ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Vedľajší účastník na strane odporkyne sa mylne domnieva, že do konania vstúpil len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty. Pánom sporu (dominus litis) a teda tým, kto určuje predmet konania, je výlučne navrhovateľ. Vedľajší účastník na strane odporkyne si nemôže vybrať, v akej časti uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom vstupuje do konania, pretože takýmto oprávnením nedisponuje ani účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje (odporkyňa) a preto sa môže zúčastniť konania len ako celku. Napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je preto vecne správny a odvolací súd ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný vo vzťahu k odvolaniu proti výroku napadnutého rozsudku o trovách konania navrhovateľa (prvý výrok) a neúspešný vo vzťahu k odvolaniu proti výroku napadnutého rozsudku vedľajšieho účastníka (tretí výrok), keď v tejto časti bol úspešný navrhovateľ. Nakoľko pomer úspechu a neúspechu obidvoch bol pomerne rovnaký, odvolací súd rozhodol, že žiadny z účastníkov vrátane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.